

[Udenrigsministeren.]

for landbrugsvarer i alle tilfælde, hvor indførslen var mindre end 3 pct. af den indenlandske produktion. Men jeg må have lov at gøre opmærksom på, at sådan er det i hvert fald hidtil slet ikke gået. Den tyske Forbundsrepublik har anlagt en anden fortolkning og har i hvert fald hidtil kun for nogle få og relativt mindre betydningsfulde landbrugsvarer foretaget kvotaudvidelse, og sådanne udvidelser har i hvert fald ikke fundet sted på de hovedvarer, der interesserer Danmark. Tværtimod har man med Danmark kunnet indgå den 3 års aftale, hvis betydning jeg ikke skal overvurdere og ikke forsøge at udgive for mere af en løsning, end den er. Men den er dog en kendsgerning. Samtidig har vi også set, at for smørrets vedkommende har Tyskland ikke åbnet for 3 pct.s kontingenter.

Når Danmark ikke fik smør med i sin aftale med Tyskland, beroede det jo ikke, som det ærede medlem hr. Niels Eriksen i går ville antyde, på det forhold, at de seks landes traktat var trådt i kraft — Holland har jo ikke fået sådanne udførselsmuligheder for smør til Tyskland; det beror på, at Tyskland for øjeblikket er selvforsynende med smør og ikke har noget behov for import. Nøjagtig den samme situation ville have foreligget, hvis de seks landes traktat ikke var trådt i kraft. Jeg skal ikke fordybe mig nærmere heri. Det er klart indrømmet, at de seks landes traktat uanset dette har medført en forskelsbehandling også på landbrugsvarer. For toldsatsernes vedkommende er den i noget omfang blevet undgået ved, at alle lande har fået adgang til 10 pct.s nedsættelsen, dog ikke for alle varer.

Jeg synes imidlertid, man stadig må erindre, at en tilslutning til de seks for landbrugets vedkommende ikke alene har den begrænsning i sin fordel, som de her givne antydninger peger på, men også vil medføre en omkostningsforhøjelse bl. a. gennem fælles kornpris. Jeg synes, man må tage med i sine betragtninger, at en forhøjelse af

kornprisen i Danmark til et niveau i nærheden af Tysklands i det lange løb ikke kan undgå at få alvorlige konsekvenser for vor konkurrenceevne på verdensmarkedet såvel med hensyn til landbrugseksporten som med hensyn til industrieksporten. Som jeg sagde før, behøver disse betragtninger ikke i enhver situation at være afgørende for vor stillingtagen, deri er jeg enig med det ærede medlem hr. Poul Møller; men at vi skulle kunne behandle sagen i det høje ting uden klart at gøre opmærksom på disse forhold, synes jeg ikke ville være forsvareligt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller erkendte således, at der er og må være økonomiske betænkeligheder ved tilslutningen til de seks. Han mente derimod ikke, at de kulturelle betænkeligheder kunne tillægges vægt. På det punkt er jeg enig med det ærede medlem og måske uenig med mine venner på den anden side; jeg tror heller ikke, at det kulturelle, selv om der kan være betænkeligheder, behøver at være afgørende for os. Det ærede medlem udtalte sig imidlertid ikke om eventuelle politiske betænkeligheder. Det er forhold, jeg ikke skal gå nærmere ind på, men man må dog være klar over, at såfremt de seks landes union udvikler sig efter Romtraktaten i statspolitisk henseende, har en tilmeldelse vidtgående statspolitiske konsekvenser, og hvis man ikke er parat til at drage dem, er al tale om tilslutning til de seks uden mening. Jeg forstår så godt, at den ærede konservative ordfører holdt sig fjernt fra at drage kategoriske og definitive konklusioner og foretrak at henvise til og udbede sig fordomsfri og åbne overvejelser i de nærmeste måneder. Det svarer til regeringens linje. Det ærede medlem gav på en klar måde udtryk for, at dette var det konservative parti rede til, og jeg kan svare: dette er regeringen rede til.

Derimod må jeg svare ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Per Federspiel, at vi ikke i den nuværende situation finder, at tidspunktet er inde til at søge sådanne